Funia stacojie

Funia stacojie

„Să legi junia aceasta de fir stacojiu la fereastra prin care ne-ai coborât". „Şi (Rahav) a legat funia stacojie la fereastră." (Iosua 2.18, 21)

„Numai curva Rahav să trăiască, ea şi tot ce este cu ea în casă, pentru că i-a ascuns pe solii pe care i-am trimis noi." (Iosua 6.17)

„Prin credinţă, curva Rahav n-a pierit împreună cu cei care n-au crezut, primind iscoadele cu pace" (Evrei 11.31)

Ce caută printre eroii credinţei o femeie care-şi făcuse din viciu, din păcat, izvor al existenţei, câştig al vieţii zilnice? Privind numai la suprafaţa lucrurilor, suntem în stare să ne punem astfel de întrebări. Privind însă în adâncime, vedem puterea harului şi a îndurării lui Dumnezeu care nu înlătură pe nimeni de la mântuire. În Rahav se împlinesc cuvintele Domnului Isus: „Pe cel care vine la Mine nicidecum nu-i voi scoate afară" (Ioan 6.37).

Cu toată decăderea ei, cum a ajuns această femeie păcătoasă să fie credincioasă? Cum s-a întâmplat să fie pusă în şiragul eroilor credinţei? Rahav n-a trăit într-o casă de oameni credincioşi, ci era o păgână, trăia într-o cetate sortită pieirii din cauza păcatelor locuitorilor ei. Trăind printre oameni păcătoşi, a mers şi ea pe calea păcatului, poate îndemnată chiar de părinţi. Ea n-a avut Cuvântul lui Dumnezeu, n-a avut o adunare în care se vesteşte Cuvântul. Cum a ajuns ea credincioasă? Şi-a cules cunoştinţele de pe stradă. Când femeile ieşeau să aducă apă, s-a răspândit vestea: un popor care zăcea în robie a fost eliberat în chip minunat, au trecut prin Marea Roşie ca pe uscat; noaptea, aceştia sunt conduşi pe drum de un stâlp de foc, iar ziua, de un stâlp de nor; şi au învins împăraţi puternici. Circula zvonul că în curând acest popor va ajunge în faţa Ierihonului şi că îl vor cuceri.

Zvonurile au trezit în Rahav dorinţa cunoaşterii acestui Dumnezeu care face lucrări minunate cu poporul eliberat din robie. Nu trece mult timp şi apar iscoadele israelite cu misiunea de a cerceta oraşul şi de a-i vedea pe locuitorii Ierihonului. Dumnezeu a condus lucrurile încât ea locuia la marginea oraşului, chiar pe zidul de apărare al cetăţii. Ce mirată a fost ea aflând că erau dintre israeliţii despre care aflase atâtea lucruri! Cât de mult dorea să afle minunile trăite de ei! Cum sorbea ea cuvintele oamenilor care ştiau aşa de multe din Cuvânt! Până noaptea târziu au povestit iscoadele despre lucrările divine împlinite cu poporul evreu. Astfel a aflat ea despre Dumnezeul cel viu şi adevărat. Ea a crezut în urma celor auzite şi confirmate de către iscoade. Aşa a fost scăpată Rahav, nu numai de nimicirea Ierihonului, dar a fost scăpată de pedeapsa păcatului şi de judecata lumii pentru necredinţă.

Pe câţi dintre noi nu ne face de ruşine această femeie! Ce mare era dorinţa ei de a cunoaşte mai multe despre Dumnezeul cel viu şi adevărat şi ce grabnică a fost ea în a crede ce a aflat, ca să fie sigură de mântuire. Mulţi dintre noi nu mai sunt interesaţi de ce ne spune Cuvântul lui Dumnezeu. Amânăm cercetarea Cuvântului şi încrederea în ce spune Biblia.

Vestea sosirii iscoadelor în cetate şi a faptului că sunt găzduite de Rahav se răspândeşte în Ierihon. Ea face legământ cu iscoadele care, dorind s-o răsplătească pentru găzduire, îi spun: cetatea va fi nimicită, aceasta este hotărârea lui Dumnezeu; dacă vrei să scapi de nimicirea oraşului natal, „să legi funia aceasta de fir stacojiu la fereastra prin care ne-ai coborât şi să aduni la tine în casă pe tatăl tău şi pe mama ta şi pe fraţii tăi şi toată casa tatălui tău" (Iosua 2.18), dacă vrei să fie salvaţi de nimicirea Ierihonului. Noi vom fi dezlegaţi de promisiune dacă nu vom vedea funia stacojie la fereastră.

După plecarea iscoadelor, imediat Rahav a întins funia stacojie, care aminteşte de sângele mielului pascal care i-a scăpat pe evrei de îngerul nimicitor. Funia stacojie simbolizează sângele Domnului Hristos care oferă linişte şi siguranţă în furtună celor care au crezut în El. In zilele următoare plecării iscoadelor din Ierihon, Rahav va fi spus rudelor şi cunoscuţilor ei: Dumnezeul cel viu şi adevărat va nimici cetatea noastră: veniţi grabnic în casa mea, am asigurare din partea lor că în casa mea vom fi la adăpost. Unii vor fi ascultat, alţii vor fi spus: ce siguranţă să avem în casa ta de pe zid? Când vor veni israeliţii să cucerească Ierihonul, întâi vor nimici casa ta. Ne închipuim perseverenţa şi bucuria ei de a le vesti rudelor şi cunoştinţelor salvarea de la distrugere, prin adăpostirea în casa ei.

Cu adevărat, este greu să duci rudelor vestea mântuirii. „Nici un profet nu este preţuit în patria lui" (Ioan 4.44). Facem greşeala de a ţine discursuri sau predici acolo unde Cuvântul ne spune că nu folosesc. Viaţa diferită de ce era înainte, viaţa trăită în dragoste, în ascultare de Dumnezeu, în bunătate, în blândeţe, este mijlocul prin care îi câştigăm pe oameni. Rahav ne face de ruşine prin graba de a-şi salva rudele şi cunoştinţele, prin râvna şi bucuria ei.

Poporul evreu se apropie de Ierihon, îl înconjoară o săptămână. Apoi zidurile cetăţii se dărâmă şi ei pătrund în cetate. Peste tot sunt dărâmături şi vaiete. Într-o singură casă este linişte, pace şi siguranţă deplină: casa care se afla la adăpostul funiei stacojii. Rudele care nu s-au încrezut în cuvintele lui Rahav se vor fi grăbit spre casa ei! Patrulele israelite le vor fi spus: avem ordin să nu ne atingem doar de cei din casa ei! Ce grozav este să fi fost înştiinţat şi totuşi să cazi pradă nimicirii!

Spune Domnul Hristos despre cei care nu voiau să creadă: „Bărbaţi niniviteni se vor ridica la judecată cu generaţia aceasta şi o vor condamna: pentru că ei s-au pocăit la vestirea lui Iona; şi, iată, aici este mai mult decât Iona, O împărăteasă din sud se va ridica la judecată cu generaţia aceasta şi o va condamna: pentru că ea a venit de la marginile pământului ca să audă înţelepciunea lui Solomon; şi, iată, aici este mai mult decât Solomon" (Matei 12.41-42).

Şi am putea continua: în ziua judecăţii, împotriva noastră se va ridica şi această femeie, Rahav, pentru că ea a ieşit din întunericul păcatului şi al păgânismului la vestirea oamenilor din Israel, în timp ce noi, deşi înştiinţaţi, rămânem în întunericul păcatului şi în întunericul păgânismului modern.

Dar, în sfârşit, şi casa ei trebuia dărâmată. Vin s-o înştiinţeze să iasă cu toţii din casă. „Şi Iosua le-a zis celor doi bărbaţi care cercetaseră ţara: «Intraţi în casa femeii curve şi scoateţi de acolo pe femeie şi tot ce este al ei, cum i-aţi jurat" (Iosua 6.22).

Cuvântul ne spune că Rahav s-a căsătorit cu unul din neamul lui Iuda şi că a fost mama lui Boaz, devenind străbunica lui Isai, tatăl lui David, intrând prin aceasta în familia Mântuitorului nostru, Isus Hristos: „Salmon a născut pe Boaz, din Rahav; şi Boaz a născut pe Obed, din Rut; şi Obed a născut pe Iese; şi Iese a născut pe David, împăratul" (Matei 1.5-6).

Trecerea acestei femei între eroii credinţei este dovada harului lui Dumnezeu, care nu nesocoteşte pe nimeni, oricât de păcătos sau de decăzut ar fi. Cine se încrede în jertfa Domnului Isus este eliberat de păcat. Îmi place să cred că noi am crezut în sângele Domnului Hristos. De la Rahav să învăţăm nu doar credinţa în sângele Domnului Hristos, ci că am fost mântuiţi pentru a le fi de folos rudelor şi cunoştinţelor noastre. Să nu obosim, să nu cruţăm oboseala, nici timpul, pentru că nu ştim cât mai ţine vremea harului. Să ducem peste tot vestea mântuirii! Să arătăm că am învăţat ceva de la această femeie, care este dovada harului lui Dumnezeu, a îndurării Sale, a puterii Lui care poate mântui pe oricine, oricât ar fi de îndepărtat de El.

1967

clickbible.org